

ΕΤΟΣ 74ον

19 Απριλίου 2026

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 16 (3803)

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή εἶναι μία εἰκόνα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Ἀναστάς Κύριος, Αὐτός πού κατέλυσε τό κράτος τοῦ θανάτου, εἰσήλθε «τῶν θυρῶν κεκλεισμένων» ἐκεῖ πού ἦσαν συνηγμένοι οἱ μαθητές «διά τόν φόβον τῶν Ἰουδαίων», στάθηκε στό μέσον καί τούς μετέδωσε τήν εἰρήνην καί τό Ἅγιο Πνεῦμα Του γιά νά συγχωροῦν τίς ἁμαρτίες τῶν ἀνθρώπων. Αὐτό εἶναι τό κυριότερο ἔργο τῆς Ἐκκλησίας· νά εἰρηνεύει τόν ἄνθρωπο μέ τόν Θεό, τόν ἑαυτό του καί τόν συνάνθρωπο· νά τόν ἀπαλλάσσει ἀπό τίς ἁμαρτίες, νά τόν ἀξιώνει τῆς θέας καί τῆς κοινωνίας τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ καί νά τόν καθιστᾷ μέτοχο τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Κύριος ἐμφανίσθηκε ἀνάμεσα στούς μαθητές Του, ἤ μάλλον στό μέσον τῆς καρδιάς τοῦ καθενός ἀπό αὐτούς, κατά τόν ἅγιο Γρηγόριο Παλαμᾶ. Ὁ Θωμᾶς, ὡς γνωστόν, ἀπουσίαζε ἀπό τήν σύναξη τῶν μαθητῶν κατά τήν πρώτη ἐμφάνιση τοῦ Ἀναστάντος. Φαίνεται ὅτι εἶχε ἀπομονωθεῖ, κυριευμένος ἀπό ἀμφιβολίες καί φόβο. Ἔτσι, ἐπέδειξε δυσπιστία στήν διαβεβαίωση τῶν μαθητῶν ὅτι εἶδαν τόν Κύριο. Ὅμως, ὅταν μετά ὀκτώ ἡμέρες, τήν ἐπομένη δηλαδή Κυριακή ἀπό τήν πρώτη ἐμφάνιση, ἦταν καί αὐτός μαζί μέ τούς μαθητές· ἀξιώθηκε νά δεῖ τόν Ἀναστάντα καί νά συνομιλήσει μαζί Του. Στό σημεῖο αὐτό ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς κάνει μία εὐστοχη ἐπισήμανση· ὅταν κι ἐμεῖς, ὅπως ὁ Θωμᾶς, ἀπουσιάζουμε ἀπό τίς ἐκκλησιαστικές Συνάξεις, στερούμεθα τῆς θέας τοῦ Ἀναστάντος, γιατί στήν θεία Λειτουργία, μέ τήν δύναμη, τήν ἐνέργεια, τήν χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί τήν δική μας συνέργεια, ἀποκτοῦμε ἐμπειρία τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ στήν καρδιά μας· αἰσθανόμαστε ὅτι μᾶς εἰρηνεύει, μᾶς ἀπαλλάσσει ἀπό τήν δυσπιστία καί τίς ἁμαρτίες μας, τά λάθη καί τίς ἀδυναμίες μας καί ὅτι μᾶς ἀξιώνει τῆς κοινωνίας Του.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. κ' 19-31)

«Ο Κύριός μου και ο Θεός μου»

Οὔσης ὀψίας, τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνῃ ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ Μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνῃ ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον. Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι Μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν· ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνῃ ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεῦσητε, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστευόντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Ἡ δυσπιστία τοῦ Θωμᾶ

Ἄν καὶ ὁ Χριστὸς μακάρισε ὅσους χωρὶς νὰ τὸν δοῦν πίστευσαν σὲ Αὐτόν, ἱκανοποίησε τὴν καλοπροαίρετη δυσπιστία τοῦ Θωμᾶ καὶ τὸν ἀξίωσε τῆς θείας ἐμφανείας Του. Ὁ Θωμᾶς εἰρήνευσε, ἀφοῦ τὸν κατηύγασε τὸ φῶς τῆς πίστεως πού ὅταν ἀγγίξει τὴν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου τὸν πληροφορεῖ ἀπλανῶς γιὰ μὴ ὀρατὲς ὑπερβατικὲς ἀλήθειες. Ἔτσι, ὁμολόγησε ἀπὸ τὰ τρισβαθὰ τῆς καρδιάς του ὅτι ὁ Ἀναστάς Ἰησοῦς δὲν εἶναι ἀπλῶς ὁ διδάσκαλος, ὁ προφήτης, ἀλλὰ ὁ Κύριος καὶ Θεός Του. Καὶ ὁ Κύριος δὲν ἐπέπληξε τὸν Θωμᾶ γιὰ τὴν δυσπιστία του. Ἡ συμπεριφορὰ τοῦ Χριστοῦ εἶναι φανέρωση τῆς θεϊκῆς ἀγάπης, τῆς κατανόησεως, τῆς συγχωρητικότητας. Ἡ ἀγάπη τοῦ Ἀναστάντος κλονίζει τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ Θωμᾶ στὸν ἑαυτό του, συντριβεῖ τὸν ἐγωισμό του καὶ ζεῖ στὴν ὑπαρξή του τὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ὅταν λοιπόν βράδιασε ἐκεῖνη τὴν ἡμέρα τὴν πρώτη τῆς ἐβδομάδας, καὶ ἐνῶ οἱ πόρτες ἦταν κλειστές, ἐκεῖ ὅπου ἦταν συγκεντρωμένοι οἱ μαθητές, λόγῳ τοῦ φόβου τῶν Ἰουδαίων, ἦλθε ὁ Ἰησοῦς καὶ στάθηκε στὴ μέση· καὶ λέγει σέ αὐτούς: Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ ὅταν εἶπε αὐτό, ἔδειξε σέ αὐτούς τὰ χέρια καὶ τὴν πλευρά του. Τότε οἱ μαθητές χάρηκαν πού εἶδαν τὸν Κύριο. Τότε εἶπε σέ αὐτούς πάλι ὁ Ἰησοῦς: Εἰρήνη ὑμῖν. Ὅπως ἀπέστειλε ἐμένα ὁ Πατήρ, καὶ ἐγὼ ἀποστέλλω ἐσᾶς. Καὶ ὅταν εἶπε αὐτό, φύσησε καὶ λέγει σέ αὐτούς: Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον· σέ ὅποιους συγχωρήσετε τίς ἁμαρτίες, νά εἶναι συγχωρημένες, σέ ὁποιους δέν τίς συγχωρήσετε, νά μένουν ἀσυγχώρητες. Ὁ Θωμᾶς ὅμως, ἕνας ἀπό τούς δώδεκα μαθητές, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, δέν ἦταν μαζί τους ὅταν ἦλθε ὁ Ἰησοῦς. Τοῦ ἔλεγαν, λοιπόν, οἱ ἄλλοι μαθητές: Εἶδαμε τὸν Κύριο. Αὐτός τούς εἶπε: Ἄν δέν δῶ στά χέρια του τό σημάδι ἀπό τὰ καρφιά, καὶ δέν βάλω τό δάκτυλό μου στό σημάδι τῶν καρπιῶν καὶ δέν βάλω τό χέρι μου στήν πλευρά του, δέν θά πιστέψω. Καὶ ὕστερα ἀπό ὀκτὼ ἡμέρες ἦταν πάλι οἱ μαθητές του μέσα στό σπίτι καὶ ὁ Θωμᾶς μαζί τους. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς ἐνῶ οἱ πόρτες ἦταν κλειστές, στάθηκε στὴ μέση καὶ εἶπε: Εἰρήνη ὑμῖν. Κατόπιν λέγει στόν Θωμᾶ: Φέρε ἐδῶ τό δάκτυλό σου καὶ κοίταξε τὰ χέρια μου, καὶ φέρε τό χέρι σου καὶ βάλε το στήν πλευρά μου, καὶ μή γίνεσαι ἄπιστος ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀποκρίθηκε ὁ Θωμᾶς καὶ εἶπε σέ αὐτόν: Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει σέ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς: Πίστεψες, ἐπειδὴ μέ εἶδες· μακάριοι ὅσοι πίστεψαν χωρὶς νά ἔχουν δεῖ. Ὁ Ἰησοῦς βέβαια ἐπιτέλεσε καὶ ἄλλα πολλὰ θαύματα μπροστά στους μαθητές του, τὰ ὁποῖα δέν ἔχουν γραφεῖ στό βιβλίό τοῦτο· αὐτὰ ἔχουν γραφεῖ γιὰ νά πιστέψετε ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀφοῦ πιστεύετε, νά ἔχετε ζωὴ στό ὄνομά του.

(Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Ἡ πίστη τῶν ἀνθρώπων

Ἀλλὰ καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὁ κάθε ἄνθρωπος, πού ἀξιώνεται νά μακαρισθεῖ ἀπὸ τὸν Ἀναστάνα, ἐπειδὴ πιστεύει σέ Αὐτόν καί, μάλιστα, χωρὶς νά Τόν ἔχει δεῖ αἰσθητά, βιώνει τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, τὴν χαρὰ καὶ τὴν χάρι. Παραμένει ἐνωμένος, συναρμολογημένος μέ τὸν Ἀναστάνα Κύριο καὶ διὰ τοῦ Ἀναστάνατος μέ τούς συνανθρώπους του. Αὐτὴ ἡ ζωὴσ καὶ φωτεινὴ πίστη ἐνεργεῖται, ἀποκαλύπτεται μέ τὴν ἀγάπη (Γαλ. 5,6). Φανερόνεται μέ τὴν ἀπόφαση καὶ τὴν προσπάθεια νά εἶσαι πιὸ ταπεινός καὶ πρᾶος στίς σχέσεις σου· πιὸ ἀνθεκτικός καὶ ὑπομονητικός στήν ἄρση τοῦ σταυροῦ σου· πιὸ τολμηρός, γενναῖος καὶ ἀνιδιοτελής στήν ἀγάπη· πιὸ πασχαλινός στό βλέμμα καὶ τὴν καρδιά· πιὸ εὐγνώμων στόν

19 Ἀπριλίου 2026: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ (ΘΩΜΑ)

«Τά ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἑβδομάδα ἀνακυκλουμένης) ἑορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως καί ἡ τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ σωτήριος ὁμολογία».

Παφνουτίου ἱερομάρτυρος, Γεωργίου ἐπισκόπου Πισιδίας.

Ἦχος: — Ἐωθινόν: Α΄ – Ἀπόστολος: Πράξ. ε΄ 12-20 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. κ΄ 19-31.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 26 Ἀπριλίου, τῶν Μυροφόρων.

Ἀπόστολος: Πράξ. στ΄ 1-7 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ιε΄ 43 - ιστ΄ 8.

Θεό καί τούς ἀνθρώπους· πῶς συνεπῆς στό ἦθος πού διαμορφώνεται μέ υπόδειγμα τό ἦθος τοῦ Χριστοῦ καί τῶν Ἁγίων.

Ἡ Κυριακή τοῦ Θωμᾶ τύπος τῆς αἰωνιότητος

Ἡ Νέα Κυριακή ἢ Κυριακή τοῦ Θωμᾶ ἢ τοῦ Ἀντίπασχα γίνεται τύπος τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, ἀνέσπερη ἡμέρα τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ στό μέσον τῆς Ἐκκλησίας, διαπίστωση τοῦ γεγονότος τῆς Ἀναστάσεως. Αἴρει κάθε ἀμφιβολία καί γίνεται ἄρρηκτος σύνδεσμος, προσωπική κοινωνία μέ τόν Ἀναστάντα.

Ἐκθαμβοί καί ἐμεῖς ἄς δοξάσουμε τόν Χριστό, ὡς τόν Κύριο καί Θεό μας, καί ἄς τόν ὑμνήσουμε μέ αὐτόν τόν ὕμνο τῆς Ἐκκλησίας ἀπό τήν σημερινή ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου· «Σέ τόν ὡς Θεόν ἐκ τάφου ἀναστάντα Χριστόν, οὐ βλεφάροις ἰδόντες, ἀλλά καρδιάς πόθῳ πεπιστευκότες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν»· δηλαδή, Ἐσένα Χριστέ, πού ὡς Θεός ἀναστήθηκες ἀπό τόν τάφο, ἀφοῦ σέ εἶδαμε ὄχι μέ τά σωματικά μας μάτια, ἀλλά μέ τόν πόθο τῆς καρδιάς μας Σέ πιστεύσαμε καί σέ δοξολογοῦμε μέ ὕμνους εὐχαριστίας.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr